

ærede 1ste Medlem for 8de Kreds, som ogsaa hans Meningsfælle og Faktotum i Folketinget, det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), udtale sig om disse Spørgsmaal. Det er kun, fordi jeg selv ikke tror at kunne interessere de tvende høje Ting paa samme Maade som disse udmærkede Ordførere, at jeg vigernøget til Side for denne Debat, men jeg maa sige med Hensyn til Ejendomsskylden, at det glæder mig nu, at jeg har faaet Tilslutning fra det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth), skønt jeg ikke er ganske vis paa, at jeg i enhver Henseende deler hans Betragtning af Sagen. Det, der bestandig gøres gældende overfor denne Forhøjelse af Ejendomsskylden, er, om nu virkelig Ejendomsskyldvurderingen er en Værdimaaler for den paagældendes Formue og Skatteevne. Jeg ved meget vel, at det i Almindelighed kan siges; paa den anden Side kan vi jo ikke nu optage en almindelig Forhandling om selve Ejendomsskylden, den er nu en Gang gældende Lov, og de Betragtninger, som det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (la Cour) fremførte, hørte, saaledes som det ærede Medlem ogsaa selv var inde paa, mere hjemme, naar vi overhovedet skulde have Ejendomsskylden op til Forhandling. Men hvad der her er foreslaaet, er jo kun en midlertidig Forhøjelse af Ejendomsskylden. Jeg vil blive ved at tro, at den ikke vil være af trykkende Art, hvis man gaar dertil. Men jeg maa dog ogsaa sige, at det kan vist ikke i Almindelighed gøres gældende, at de, der sidder med de smaa Ejendomme, skulde være mere rige, mere velhavende, mere velstillede end de, der sidder med de større Ejendomme. Er det virkelig saaledes i Almindelighed her i Landet — og det maa vi dog rette os efter ved et Forslag som dette —, at Husmanden er bedre stillet end Gaardmanden, at Gaardmændene er bedre stillede end Proprietærene, og naar vi kommer op til Lens- og Stamhusbesiddere, er det først, vi træffer de egentlig fattige. Menne- sker her i Landet, langt ringere stillede end Husmændene, for ikke at sige langt ringere stillede end Gaardmændene? Er det virkelig saaledes? Man skulde næsten tro det, naar den Betragtning gøres gældende: Pas paa, at vi ikke ved Ejendomsskylden kommer til at ramme de mindre godt stillede, for det er ikke sikkert, at de paagældende ejer hele den Ejendom, som de skal betale Ejendomsskyld af. Jeg tror, at man i Almindelighed kan være enig om, at jo mindre en Ejendom er, des mindre velstillet vil ogsaa den, der

sidder med Ejendommen, være. Det er det ene. Overfor det ærede 3die Medlem for 3die Kreds, der mente, at man skulde gaa til Bunds med Ejendomsskylden, at man skulde gaa ned til Ejendomme til en Værdi af 2—3,000 Kr., vil jeg sige, at man kan jo ikke komme bort fra Bestemmelsen i Ejendomsskyldloven om de 2,800 Kr. Efter denne Bestemmelse er der en hel Række Ejendomme, der nu en Gang er undtagne fra Ejendomsskylden, og hvorledes skulde man saa kunne komme bort fra denne Bestemmelse ved denne midlertidige Forhøjelse, ved denne overordentlige Skat? Men jeg vil nu afvente, om man ikke gennem en Forhandling i Udvalget alligevel kan komme til Enighed om Ejendomsskyldforslaget. Efter den Tilslutning, det ærede 3die Medlem for 3die Kreds gav Forslaget, er der dog nogen Mulighed derfor.

Ellers har jo desværre, maa jeg sige ud fra mit Standpunkt, Forhandlingen mest drejet sig om nye Skattekloder, andre Veje og ikke mindst om Jernbanetaksterne. Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard), som talte om hele den finansielle Stilling, sagde, at man maatte komme til enten at indskrænke Udgifterne eller søge nye Indtægtskilder eller ogsaa begge Dele. Han vilde, saa vidt jeg forstod ham, indskrænke Udgifterne, men han stillede ikke noget bestemt Forslag derom, det var i al Almindelighed, han udtrykte sig, saaledes at Staten ikke skulde yde den Art Hjælp og Støtte til alle Sider, som den nu var inde paa. Men saadan i al Almindelighed er det ganske umuligt at diskutere. Og mon det ærede Medlem skulde være fremmed for den Betragtning, at just nu, hvor vi nærmer os Slutningen paa det tredje Krigsjaar, hvor Forholdene bliver værre og værre, Dyrtiden strengere og strengere, Trykket udefra og indefra ikke ringere, vil det egentlig ikke være nemt at indskrænke den Hjælp og Støtte, som de ubemidlede kræver af Staten? Man skulde give dem det fornødne, sagde det ærede Medlem. Ja, men Spørgsmaalet om, hvad der kan siges at være fornødent, vil i saa Tilfælde være saa overordentlig mangfoldigt. Og dernæst er de Foranstaltninger, som man har truffet, hidtil blevet foretaget under Tilslutning fra alle Sider. Der har heldigvis, maa jeg sige, her i Rigsdagen været fuld Enighed om, hvad man kan kalde Dyrtdisforanstaltninger, Tilskud o. s. v. Alt det har der været Enighed om i den danske Rigsdag, og kan der ikke skaffes